

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.	Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.	Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.

Árvák, özvegyek, rokkantak.

Még benne vagyunk a háborúban. Az Isonzó partján elkeseredetten folyik a küzdelem. Az ágyuk dörgésébe katonáink rajta kiáltása vegyül s állják a küzdelmet rendületlenül. A nyugati harctéren is oly erővel tart a tusakodás, mintha most kezdték volna az erők összemérését. Azt hisszük mindazáltal, hogy e jelenségek mulékony természetűek és bár még sehol halvány fényugara sincs a békeségnek, minden reggel, melyre felvirradunk, minden este, mikor álomra hajtjuk fejünket, közelebb visz bennünket a háború végéhez.

A háború vége! Ez a várva-várt pillanat, melyet az egész világ eped. Hogyne, hisz végét jelenti a vérontásnak, sok helyen a könnyes bánatnak, aggodalomnak és lelket gyötrő gondnak a megélhetésért. De a fegyverszünet, a leszerelés, a katonák hazaterése még nem jelenti teljességgel a harcok végét. Ha minden áll a levágott kalász, még sok munkára van szükség, míg a szem magtárba kerül, vagy pláne az asztalra jut. A küzdelem sikeres megvívásáért csak a rendet vágják meg hőseink, az aratással végeztek. A kasza nyomán az aranykalásztól rengő mező tarlóvá válik. Ehhez hasonlítanám az országok ké-

pét is a fegyverszünet pillanatában. Amíg minden rendbe jő, a békés kerékvágásba visszakerül, bizonyos időbe, munkába kerül. A háború igazán akkor kezdődik, nem ugyan a vérontásé, hanem a nagy építőmunkáé, az anyagi, társadalmi, erkölcsi, károk kijavításáé.

Az anyagi veszteség helyreállítása a munkaerő visszatérése után hamarosan megkezdődik. A vállalkozási kedv, az alkotó munka vágya eltölti a harcosok kedvét. Ők, akik látták az élet pusztulását, kettős ambícióval fognak hozzá a teremtő munkához, melytől hosszabb-rövidebb ideig elvonattak, mert az ember újak létesítésére, alkotásra s nem pusztításra született.

Van azonban egy másik tere a tennivalóknak. Az itthonmaradt társadalom, meg az egészségesek nem feledkezhetnek meg azokról, akiket a háború szerencsétlenné tett. Az emberéletben esett pusztulás nagyobb kihatású lévén az anyaginál, itt kell először a szerető tevékenységnek a fájó sebekre tenni kezét. Évvel azonban nem várhatunk a harci zaj elültéig, mert akkor késő. A pusztulás nyomán meginduló új fellendülés hamarosan elfelejteti az emberekkel, hogy vannak, akiknek szemei még nem lesznek szárazak a békekötéssel, sőt küzdelmük napja akkor virrad fel. Gondolok itt az árvákra, özvegyekre, a háború rokkantjaira. A társadalom nem nézheti

egykedvűséggel, hogy mi lesz azokkal, akik miattunk jutottak árvaságra, értünk lettek csonkává. És ha valaki szívére nem hallgat, az ész parancsa előtt hajoljon meg. Új felvirágzásról, a nemzeti erők fellendüléséről, a meginduló világversenyben az egyensúly fenntartásáról csak úgy lehet szó, ha van munkaerő, mely termelni tud. Ha fogyatékosabb is, mint volt régen, nem tesz semmit, csak legyen. Majd pótlódik a következő nemzedék erejével, ha lesz rá gondunk, hogy ezek is el ne vesszenek.

Erről akar gondoskodni a magyar kormány egy szervezet megalakításával, melynek hivatása lenne, hogy a hadirokkantakat és családjukat, továbbá a hadiárvákat és özvegyeket pártfogásába vegye. A felhívások szétmentek az országba, hogy megindítsák a társadalom szívét, tette készessék elhátározását. Helyesen teszi az államhatalom, ha a lakosság nagy rétegét be akarja vonni ebbe a mozgalomba. Az állam adhat pénzt, támogathatja az elhagyottakat anyagilag, de ehhez még más valami is kell. A szeretet, a jó lélek melegségének az átsugároztatása a sorscsapás által sújtottakra. Ezt várja az állam a társadalomtól.

Legfőbb vezetőink azt kívánják, hogy minden társadalmi osztályból jelentkezzenek hadigondozók és tanácsadók. Nem gyámok ők, csak kísézői a tör-

Nem... nem...

Nem, nem... s megint a szívembe szökött.
Megint itt áll a hátam mögött.
Visszajár lelkembe, mint kísértet
S a könyvek, dalok, tőle nem védnek.

Nem, nem... s megint látom a két szemét,
Megint muzsikál ajkán a beszéd.
Megint közel hajlik hozzám feje,
Megint suttogva kacagok vele.

Nem, nem... s minden vágyam fut hozzája:
Ha csókolhatja a szája... a szája...

Németh Böske.

Arany megünneplése.

A sümegei reáliskola f. hó 20-án délelőtt 11 órakor Arany János születésének 100 éves évfordulója alkalmából ünnepélyt rendezett, mely a Hymnus éneklésével kezdődött s a Szózáttal fejeződött be. Két tanuló Arany költeményeket szavalt. Kovács Miklós IV. o. tan. a »Walesi bárdok«-at, Prácsér László IV. o. tan. »A rab golyá«-t szavalta el. Az ünnepi felolvasás keretében Haid Ferenc re-

áliskolai tanár ismertette Arany életének főbb mozzanatait.

A felolvasó abból indult ki, hogy Arany egyéniségét s költészetét csak a magyar népi fősajátságai magyarázhatjuk. A magyar nép fősajátsága a nyugodt értelmesség és józanság, de emellett fölötte érzékeny is.

Minden behatás sokkal fogékonyabban érinti, hamar megharagszik, de az első kedvező alkalommal ki is békül.

Az erős érzékenységből magyarázható a népnek a mélabú iránti hajlama, s ez a mélabú zokog a magyar zenében s ez lángol komor hangulattal Arany költészetében is.

Arany egyéniségében oly erősen kialakult érzékenység volt az oka azon számtalan csalódásnak és kibrándulásnak, mely életében végig kimutatható s mely csalódást költészetében is — egy kiváltságos egyén lelkének tükré — világosan és piasztikusan tudta embertársainak föltárni.

Arany életét négy korszakra osztva, minden korszak végén egy hatalmas kibrándulás kibontakozását láthatjuk. Arany első kibrándulása.

I.

A szalontai légkör. (Kialakulásának hátrányai.) Rosványi György említi, hogy az akkori Szalonta híres volt durvaságáról s betyárvilágáról, minek oka a katonafogdosás volt.

Arany korában még divatban volt a tyúkkítés. Ez abban állt, hogy ha a városba vendég jött, akkor azt a városvezetés fogadták s ha kellett, nemcsak szállást adtak, hanem a vendéget ellátták. Ilyenkor küldték a hajdúkat a városba s ezek elvitték a jobbágyoktól azt, ami a vendég ellátására szükséges volt. A hajdúkat elküldték, hogy tyukot lopjanak s az asszonyok — a bethlehem-i asszonyok mintájára — ha nem is gyermekeiket, de legalább tyúkjait védtek a hajdúktól.

Hogy ilyen városban a költőket nem becsülték, azt előre sejtethetjük.

Ebben a sajátságos atmoszférában nevelkedett Arany.

(Kialakulásának előnyei.) De Arany fejlődésének előnyére szolgált az, hogy itt a parasztok tudtak már írni, olvasni, Arany apja is írni-olvasni tudó paraszt ember volt, tőle tanult Arany írni — hamuba irt betűkön. Továbbá volt a városnak sok tradíciója. Itt a csonkatorony, ezt a hajdúk építették maguknak, beszéltek itt már Toldiról is, Szalontának a Toldiak valamikor földesurai voltak, itt van a test halom, hol sok harc folyt le a magyarok és a törökök közt.

Szülővárosának e tradíciói tették költővé. Debreceni légkör. Itt öregbedett azon rimtechnikája, melyet már Szalontán sajtáltott el. Debrecennek nagy szerepe van a magyar

vényes gyámoknak, nem anyagi támogatást kér az állam számukra, hanem társadalmi közreműködést. A hadigondozó örökdió a gondjaira bízott árva elhelyezése, neveltetése, testi lelki jóléte, betegsége esetén gyógykezelése iránt. Támogatja a gyámot a hadiárva érdekeinek előmozdításában. Itt arról van szó, hogy vállalkozzanak nemes gondozású egyének, akik pótolják az árván maradt apróságnál az apai gondoskodó szeretet melegét. Aki megfosztott a háború támaszuktól, ne érezzék annak teljes hiányát. Apát az apa helyett, hogy a gyermek testileg-lelkileg tönkre ne menjen, el ne csenevészdedjék, jóakaró tanácsadót, a magára maradt özvegy mellé, hogy a család szét ne dőljön, az apai ház el ne áruljon. Tanácsadót keresnek önkéntes ajánkozás útján a rokkant mellé, aki tanáccsal ellátva, érdekében közbenjárjon, sorsának javítására gondja legyen, hogyha a rokkant földmives falujába visszatér, félkézrel vagy lábbal ne legyen kénytelen koldulni, hanem ha szegényebb keretek között is megkereshesse kenyerét. Arról van szó, hogy a rokkant munkás ne álljon csonkán, elhagyatva a gyár kapuja előtt, hanem legyen, aki felkarolja, a munkaalkalom megtalálásában segítségére van.

Katonáink a harctéren gondoskodtak rólunk, megoltalmaztak bennünk. Hiszszük, hogy férfaink és a nővilág átérzik, hogy kötelességeik vannak azok iránt, akik életükkel védték itthon a férjet, a hitvest és gyermekeit. Ép ezért becsületbeli kérdésnek tekintik, hogy halálból, viszonzásból egy rokkantnak, hadiárvának vagy özvegynek segítségére legyenek. Bizunk benne, hogy a magyar társadalom tudni fogja kötelességét.

A Hazának nemcsak jó katonákra van szüksége, hanem pénzre is! Minden egyes korona, amit hadikölcsonbe fektetünk a diadalmas békét hozza előbbre!

kulturában. Itt van Hatvani, aki fizikai experimentumokat végzett, Földi János, aki meghonosítja a magyar állattant, a botanikát Diószegi Sándor és Fazekas Mihály ápolják. Debrecenben a természettudományokat oly mértékben tanították, mint sehol Magyarországon. Itt él Arany, mint a kollégium diákja, kinek sovány alakját hosszú fekete tóga (mint gyászlobogó nyelét) takarja. De már a debreceni diáknál mutatkozott a költői rajongás, szerette a természetet s órahosszat nézte a kék eget. Művészi ösztöne vitte a színészet felé.

Színházi légkör. Egy szerencsétlen ötlet következtében ott hagyja a kollégiumot, színész lesz s ezzel életének első nagyobb kiábrándulását idézte elő, s az előbb említett érzékenységnek s ebből kifejlődött melabúnak bő forrását eredményezte. Csakhahamar érezte, hogy nem való e kóbor csapat közé szerelmi csalódása is hozzájárult, hogy ott hagyta a színészetet s hazaement Szalontára.

II.

Hazaérve apját megvakulva találja, anyja néhány hét múlva meghal. Megtörve a sok csapástól komoly munkához lát, szorgalma révén meghódít minden szívet, 23 éves korában már aljegyző s ekkor megnősül. A boldog családi élettel együtt a költészet is jelelkezik: Arany megírja egyik leghatalmasabb művét, a Toldit.

Az aratás biztosítása.

A honvédelmi miniszter leírta Zalavármegyéhez.

A folytonos katonai bevonulások egyre jobban csökkentik az ország munkaerőjét és így ma gondot okoz a gazdáknak az a kérdés, lesz-e elegendő erő majd az aratás gyors elvégzéséhez. E fontos ügyben a honvédelmi miniszter tegnap az alábbi leíratot intézte Zalavármegye alispánjához:

Támpontokat nyújtandó arra nézve, hogy a folyó évben elvégzendő mezőgazdasági munkákra előreláthatólag mily munkaerő fog rendelkezésre állni, e tekintetben a hadügyminiszterrel is lefolytatott tárgyalások eredményeként mihez tartás és tájékoztatásul közlöm, hogy katonai munkásoktagok sokkal csekélyebb mérvben lesznek az egyes munkabizottságoknak kiutalhatók, mint az előző évben történt.

Tudatában annak, hogy a hosszúra nyult háború folyamánként a múlt évhez képest ismét újabb munkaerők lettek a gazdaságokból elvonva, mely körülmény szörvénnyesen azt is eredményezheti, hogy a rendelkezésre álló összes munkaerők helyhez kötött — állandó — alkalmazása mellett, egyes területek talán megművelhetetlenül maradnának, illetve a megmunkált területekről különösen a széna és gabona, de egyéb termények is ideje korán levághatók és betakaríthatók nem lennének; ezen bajokon segítendő, ajánlatos, ha minden egyes munkabizottság már most azonnal gondoskodik arról, hogy a nekik rendelkezésre bocsátott hadi fogolyból a szükséges számban mozgósztások alakíttassanak, mely a vármegye területén belül a szükséghez képest eltolható legyenek, mert csak ily módon remélhető, hogy a helyenként ideiglenesen mutatózó sürgős természetű munkatöbblet, — mint például; a szénakaszálás a vármegyék egész területén ezen mozgósztások célzerű fölhasználása segítségével idejekorán és sikeresen elvégezhető lesz.

A most vázolt eljárás anagóliájára a kiutalt katonai munkásoktagok is — különösen természetesen azok, amelyeknek vezénylési inótartama hosszabb — a tekintetben ellenőrzendő, hogy egy 'gazdánál (munkaadónál csak a legszükségesebb ideig dolgozzanak és azután — esetleg a vezénylési időtartam alatt több ízben is — más sürgős természetű munkák végzésére azonnal eltolassanak.

A hadifogoly ügyeleti tiszték ezen munkálatok körüli tevékenységükben a legmeszszabb menő támogatásban részesítendő.

Toldit népszerűvé a hazafias és népies tendencia tette. Hogy tendenciája hazafias — talán nem is véletlen, hiszen a 40-es években Magyarország szellemi áramlatai mind a hazafiasság felé szakadtak. Hogy Arany Toldija népies, annak az a magyarázata, hogy ez az irány közelebb állt az ő lelkéhez, első társas érintkezése, első olvasmányai a néphez vezetik. A népköltészet iránti vonzódása és szeretete szüli meg azt az ideális barátságot, mely páratlan a világirodalomban: Petőfi lett Arany legjobb barátja és őrző nemtője.

A nyugalmas és boldog családi hajlékba azonban a szabadságharc kitörésekor újra betér a melabú s érzékenység keserű fájdalma akkor mikor Petőfi váratlanul eltűnt az irodalom egeről.

III.

A harmadik kor elején bujdosni kénytelen, egyéni gyászára a nemzet gyásza borul feketén. Ugy érzi hogy oda van lelkének útjúsága. »Nem vagyok az, aki voltam egykor, belőlem is a jobb rész kihalt.« A honfajdalom mélyeséges melanckoliája rezzeg végig költészetében, mely vallásossága ad erő neki e nehéz napok elviselésére.

1854-ben jelent meg Toldi estéje

Az öreg Toldit látjuk magunk előtt, amint sirját ássa, a főhős még egyszer mint baj-

Az alispán a honvédelmi miniszter e táviratát megküldte Zalamegye összes gazdasági munkabizottságának és egyben fölhívta a főtisztviselőket és községi elöljáróságok figyelmét arra, hogy szigorúan őrködjenek mindenütt ennek pontos és lelkiismeretes betartására.

H I R E K.

A borzasztó,

életre-halálra menő küzdelemnek negyedik évéhez közeledünk. Eddig védekeztünk, mint a megtámadott oroszán, de most már, miután kivédjük a legrettenetesebb támadásokat s rendületlenül megállottuk helyünket a legnagyobb megpróbáltatások idején is, szünőfélben van a harc. Az a kíméletlen fegyver, — a kiéheztetés fegyvere, — melyet ellenségeink ellenünk szegtek, nem bír rajtuk sebet ejteni, nem képes bennünket térdre hullatni, hanem inkább ellenségeink ellen fordul, jobb belátásra kényszerítve őket. Ennek nyomán kezd derengeni a béke napja, melyet siettet még az orosz birodalom belső életében végbement nagy földrengés is. Ellenfeleink felé kinyújtott békejobbkunkat most is úgy tartjuk, mint abban komoly történeti pillanatban, mikor békeajánlatunkat megtettük, csak rövid idő kérdése még, hogy ellenségeink elfogadják azt. Rövidesen el kell fogadniok, mert jő annak a nemzetnek és vezetőinek, kik a háborút csak egy nappal is tovább húzzák. Hisz a történelem és Isten ítélő szék előtt kell számolniok tetteikért. Arra az időre, míg a békét sóhajtván várt napja eljön, az államnak szüksége van pénzre, hogy a határon álló dicső katonáinknak — a mi megmentőinknek, — fegyvert adhasson kezébe, nehogy a harmadfél év alatt vérrel, verejtékkel kivívott döntő sikereinket ellenségeink kiragadják kezükből. Öt kell állaniok továbbra is. Erdély és a Kárpátok bercein mindaddig, míg ellenségeinknek egy szál katonája fel van ellenük fegyverkezve. Ezzel a kis kitartó várakozással a béke ügyét is siettetjük, egyben biztosítjuk. Van-e valaki a hazában, ki a nagy, hosszú, titáni küzdelem után ezt ne kívánná? Van-e, aki ne áldozna, ha kellene, a béke gyorsításáért? De nem kell áldozatot hozni, hanem kölcsönt kell adni az államnak, melyért az szinte busás kamatot fizet. Adjuk meg most is azt a kölcsönt, melyre

nok lép elének, de a mű hangulata sokkal komorabb s csak néha szűrődnek át a humor sugarai, 1860-ban Pesten látják. Arany Anitla hatalmas alakját s a birodalom dicsőségét egy nagyszabású nemzeti eposzban akarta megörökíteni, de a tervezetéből csak a trilógiai első része: Buda halála látott napvilágot. A többi rész megoldásra várt, de Arany munkakédvét, örömet és nyugalma már a következő évben egy új csapás megakasztja. 1866-ban meghal leánya: Juliska. S azóta lelke uindig Szalontán időzött, szíve visszafajt Szalonta falusi határára, gyermekkorának játszó és leányának halottas helyére:

»Keletre mint a berki szellő,
Mely a lombok közt rést talál,
Keletre ment az égi felhő,
Mely ott egy kedves sirra száll.«

IV.

Életének negyedik korszakában megszakadt költői működése, legalább egy időre lelki fájalmát testi szenvedések is keserűtik, innen van az, hogy csak élete alkonyán »küzdeve karral, bajjal« fejezte be azt a művét, mely végig kíséerte egész életén át: Toldi Szerelmét.

1882-ben kiragadta a halál »halhatatlan költői álmából«.

a harctéren lévő véreink épp úgy várakoznak, mint mi a békére! Siessünk most is minden nélkülözhető fillérünket kölcsön adni az államnak, hogy minél előbb keblünkre ölhessek családi tűzhelyünkől oly rég távollevő szereteteinket.

— **Halálozás.** Özv. Czopf Ferencné szül. Latner Viktória e hó 25 én d. u. 4 óraker végegyengülésben 95 éves korában elhunyt. Temetése ma délután 5 óraker lesz. Kiterjedt rokonsága, számos unokája és dédunokája gyászolja.

— **Halálozás.** Az alantli gyászjelentést kaptuk: Nagy László mint férje; Malomsoky János é szül. Nagy Irén, Nagy Károly mint gyermekei; Malomsoky János mint vője; Malomsoky László, István és Erzsike mint unokái; Nagy Imre és neje szül. Molnár Mária mint sógora illetve sógornője egy a maguk, valamint az összes rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik, hogy a forrón szeretett hitves, anya, nagyanya és sógornő Nagy Lászlóné szül. Mészáros Katalin f. hó 20-án délelőt 11 óraker életének 65-ik, boldog házasságának 49-ik évében a halotti szentségek ajtatos felvétele után elhunyt. A boldogultnak hült teteme e hó 23-án délelőt 10 óraker fog a sümegi róm. kat. temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmise áldozat pedig e hó 23-án reggel 9 óraker fog a sümegi róm. kat. plébánia templomban az egek Urának bemutatattani. Sümeg, 1917. évi május hó 21-én. Örök béke lebegje körül hamvait!

— **Péter és Pál napja a vörös kereszté.** Áldozunk e napon nélkülözhető filléreinket a Vörös Keresztnek, mely megszervezte az országban az önkéntes betegápolást, több ezer kórházat tart fenn és a hadszíntéren, valamint a hadszíntér mögött több millió embernek állt segítségére. Fenn tartja a tudósító irodát, a hadifogoly gyámolító hivatalt, a tábori raktárakat, a kórházavonatokot, a sebesült szállító oszlopokat stb. Szeretetadományokat közvetít a harctérre, foglalkoztatja a sebesülteket és ingyenes jogvédelemben részesíti a katonák hozzátartozóit. A Péter-Pál napi gyűjtést a Budapest (IV. Andrassy-ut 8. sz.) székelő: központi iroda, a helyi gyűjtőbizottság újjan eszközöli. Támogassuk a helyi bizottságot áldásos munkájában! Adományokat köszönettel fogadunk és nyilvánosan nyugtázzuk. Sümeg 1917. május 27. *Bánfi Alajos és Scholtz Károlyné* elnökök.

— **Felvétel a veszprémi papnevelő intézetbe** felvételtükét kérő ifjak vizsgálata f. évi június hó 12-én d. e. 10 óraker fog megtartatni Veszprémben a püspöki székházban. A felvételre f. évi június 11-ik napján kell jelentkezni a püspöki titkárnak. *Felvételek a középiskola VI., VII. és VIII. osztályát végzett ifjak.* A pályázók a következő okmányokat hozzák magukkal: 1. a VI., VII. osztályról szóló bizonyítványt, illetve a jó sikerrel letett érettségi vizsgálatról szóló bizonyítványt. 2. Keresztlevelet s 3. az illetékes hit-tanártól vagy lelkész-től erkölcsi bizonyítványt. A jelentkezők kötelesek magukat orvosi vizsgálatnak alávetni.

— **A billardozás vége.** Min. rendelet szerint minden tekeasztal mantinellje május 25-ig bejelentendő. A mantinell gumiját rekvirálni fogják.

— **Az új termésből csak a termelő öröklhető.** Az új termés fölosztására vonatkozólag az Országos Közélemezési Hivatal új intézkedéseket fog életbe léptetni. Eszerint örlési engedélyeket ezentul a fogyasztó közönség nem kap. Gabonájukat csakis a termelők öröklhetnék meg, a lakosság többi része szükségletét liszt- és kenyérjegy ellenében szerezheti csak be. A közélemezési hivatal ezen új intézkedése ellen többek között a zalamegyei molnárszövetség készül állást foglalni, amely azt kívánja, hogy a fogyasztók jövőre is kaphassanak gabonabevásárlási és örlési engedélyt. Hogy azonban visszaélések ne történhessenek és hogy a termelők a maximális

áron felül ne árulhassák gabonájukat, azt javasolja, hogy a fogyasztók közvetlenül csakis a haditerménytől vásárolhassanak a maximális áron gabonát s ő is adhassa ki az örlési engedélyt. Enélkül a közellátásra szorultak száma meg fog ösztörözödni és oly bonyodalmak fognak előreláthatólag támadni amelyeknek a leküzdése lehetetlen lesz. Remélhető, hogy a zalamegyei molnárszövetség álláspontját nem csak a többi hasonló szövetségek teszik magukévá, hanem emellett fog állást foglalni az egész fogyasztó közönség is.

— **Az 1917. évi hüvelyesek maximális árai.** A hivatalos lap a kormány rendeletét közli, mely az 1917. évi termésből származó hüvelyes termények maximális árát állapítja meg. E megállapítás szerint a száraz bab (tarka) kilója 60 fillér, a fehér bab kilója 65 fillér, a borsó és lencse kilója 80 fillér.

— **Spanyol misszió Zalaegerszegen.** A zalaegerszegi óriási fogolytáborban elhelyezett hadifoglyok helyzetének tanulmányozása végett a napokban spanyol tisztí küldetés jött vármegyénk székhelyén, ahol az idegen vendégek több napon át tartózkodtak. A spanyol missziót egész magyarországi körutazásában báró Stürgki altábornagy kalauzolja.

— **A népiskolák nem zárulnak be május hónapban.** Eddig semmiféle felsőbb intézkedés ez ügyben nem történt, így az előadások a szokásos ideig fognak tartani, hacsak időközben annak zavartalan menetét újabb rendelkezés meg nem szakítja.

— **Vasmegeében 60 trafikengedély vontak be** Vasvármegyében a közönségnek trafikkal való ellátása körül ugyanolyan bajok voltak, mint nálunk — Zalában. A vasmegeei pénzügyi hatóság azonban radikális módon segített a bajon. Hatvan trafikengedélyt büntetésből megvontak, illetve másra ruháztak át s ma már odaát Vasban a legtekintetesebb rend uralkodik a dohánynal való ellátás körül.

— **Félreértés a halászat szabadságában.** Több fővárosi lap azt közölte, hogy „Szabad a halászat a Balatonban”. — Lett erre olyan vándorlás a Balaton partjára, szinte benépesedett a sok jogtalan halásztól a Magyar tenger. Azonban nem sokáig tartott a halászat, mert a csendőrök neszt vették a dolognak és rakásra fogták a halra éhes halászokat. A dolog félreértésből eredt. Tudniillik a kormány az élelmi-szükségletre való tekintettel a halászatit tilalmat, amely június 15-én érte végett, feloldotta és megengedte, hogy a halászatot már most megkezdhetik, de nem azt, hogy bárki horgászhat, halászhat, hanem csak azok, akiknek ehhez joguk van — halászati jog bérllőinek. A tévesen magyarázott hír sok kellemetlenséget okozott azoknak, akik nem értették meg a rendeletet és siettek a téves hír alapjára a különben jogtalan alkalmat felhasználni.

Felelős szerkesztő Horvát Imre.
Szerkesztőtárs: Németh Böske.
Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Ritta Sacchetto a világhírű táncosnő a mai darab főszereplője. A *Méltóságos kalandornő* c. detektív drámában Ritta Sacchetto fényes alakításával, merész játékkal a közönséget bámulatba fogja ejteni. A darab iránt széles körű érdeklődés mutatkozik.

Holnap pünkösdi hétfőn Herczeg Ferenc színműve *A Dolovai Nábok lednya* c. képet mutatja be az Apollo színház. Méltatni Herczegnek ezen műveit nem szükséges, könyvekből ismeri közönségünk e remek munkát mely filmen sokkal jobban, sokkal áttekinthetőbben teszi élvezetessé a művet.

Mind a két nap remek kísérő műsor fogja kiegészíteni a programot, úgy, hogy közönségünk a pünkösdi ünnepeket élvezettel fogja eltölteni az Apollóban.

MŰVÉSZ-
MLAPOK

óriási választékban kaphatók

Horvát Gábornál,
Sümegen.

PAPIR
szalvéták

fehér és színes
100 darab K 1:50-től
K 3:50-ig

Kapható: Horvát Gábor
papirkereskedésében Sümegen.

CSÚZ, KÖSZVÉNYBEN

anyagcsere zavarokban szenvedők és
gyermek évszázadok óta bevált rádi-
umós gyógyító fürdője

LIPIK (Szlavonia) 64° C

Háboruban is télen-nyáron üzemben.

Fürdőikkel egyesített gyógy-
penziók. Prospektust küld a
FÜRDŐIGAZGATÓSÁG.

Radioaktív, alkalikus,
sós, jódos hőforrások.
ISZAPKEZELÉS.

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészítetnek.

